

NOWY DZIENNIK

W Y D A N I E

10
KRAKÓW

W I E C Z O R N E

DALEKO IDĄCE ŻĄDANIA HITLERA obejmują również niezależność - Słowacyzny

Berlin. 23. 9. Oficjalny komunikat o czwartkowej rozmowie kancl. Hitlera z prem. Chamberlainem krótko i sucho informuje, że rozmowa ta miała miejsce w czasie od godz. 16 do 19 min. 15 i że dalszy jej ciąg zacznie się w piątek o godz. 11 przed południem.

Wedle półoficjalnych wiadomości, nadeszłych z Godesbergu, przedmiotem rozmów miał być całokształt za gadnienia, to znaczy nie tylko przeprowadzenie nowej granicy między Niemcami i Czechami, ale również i

załatwienie roszczeń terytorialnych polskich i węgierskich, a nawet i zagadnienie kwestii słowackiej. Jako jeden ze sposobów załatwienia kwestii słowackiej lansowana jest podobno koncepcja utworzenia ze Słowacyzny odrębnego państewka, pozostającego w luźnym jedynie związku z Czechami.

Również ze strony niemieckiej wysuwana jest podobno w Godesbergu bardzo stanowczo kwestia ustroju wewnętrznego Czechosłowacji, a w szczególności żądanie zerwania soju

szu z Sowietami, rozwiązania partii komunistycznej oraz całkowitego utracenia wpływów komunistycznych. Tylko w tym wypadku Niemcy gotowe są bowiem zagwarantować granice państwa czeskiego i nie mieszać się do jego spraw wewnętrznych.

Również jak się zdaje, ewentualna niemiecka gwarancja niezależności i nienaruszalności okrojonej Czechosłowacji uzależniana jest od uznania żądań terytorialnych polskich i węgierskich.

W LONDYNIE MÓWIĄ:

Najpierw sprawa Niemców sudeckich a potem przyjdzie kolej na inne mniejszości...

Warszawa, 23. 9. (A.) Korespondent „Kur. Warsz.” donosi z Londynu: Jeżeli tydzień temu wyjazd prem. Chamberlaina do Berchtesgaden powitany był w całej Anglii, jako nadzwyczaj odważny krok, godny wielkiego męża stanu, to obecna wyprawa przyjęta została z dużo mniejszym entuzjazmem.

Plan angielsko - francuski jest tutaj ciągle jeszcze przedmiotem ataków na rząd. Plan ten został jednak przyjęty przez rząd czeski i nawet najbardziej slachetne odruchy opinii tutejszej faktu tego nie mogą zmienić. Protesty będą teraz miały charakter raczej wewnętrznej gry politycznej.

Z drugiej zaś strony wywierany jest tu wielki nacisk na rząd, aby prem. Chamberlain podczas rozmowy w Godesbergu, przyj-

mując plan angielsko - francuski, jako podstawę do rozwiązania problemu czeskiego, odrzucił stanowczo wszelkie nowe żądania Hitlera, zmierzające do pełnego rozbicia państwa czeskiego. Zdają bowiem sobie tu sprawę, że każde dalsze ustęstwo na rzecz Niemiec położyłoby kres autorytetowi angielskiemu na kontynencie, autorytetowi, który i tak już bardzo ucierpiał na skutek przyjęcia przez Anglię żądań Hitlera w Berchtesgaden.

Energiczna akcja Polski i Węgier w obronie ich ludności w Czechosłowacji wywołała żywe poruszenie w tutejszych kołach dyplomatycznych. Opinia angielska nie zajęła dotychczas zasadniczego stanowiska w tej sprawie, a zaznaczyć należy, że pisma tutejsze przedstawiają w sposób obiektywny żądania obu państw.

Jak się dowiadujemy, rząd angielski nie kwestionuje wysuniętych przez Polskę żądań, uważa jednak, że przede wszystkim winna

być załatwiona sprawa Niemców sudeckich, a potem dopiero przyjdzie kolej na inne mniejszości narodowe.

Lord Winterton, członek rządu w mowie wypowiedzianej dziś zaznaczył m. in., że wystąpienie Polski i Węgier skomplikowało sytuację, wykraczając poza pierwotny plan angielsko-francuski.

* * *

Paryż 23. 9. PAT. „Republique” stwierdza, że stanowisko Warszawy i Budapesztu stanowi nowe źródło komplikacji. Tym niemniej jednak jakieś rozwiązanie musi być znalezione. Skoro dzięki Bogu nie wypowiedzieliśmy wojny o Niemców sudeckich, to czyż będziemy ją toczyć o terytorium cieszyńskie? Skoro dawniej byliśmy zdecydowani walczyć za Polskę, to czy dziś będziemy walczyć przeciw naszemu sprzymierzeńcowi? Nie warto się nad tym zastanawiać.

Druga rozmowa w Godesberg

Berlin. 23. 9. PAT. Donoszą z Koenigswinter: Premier brytyjski Chamberlain o godz. 11 min. 10 opuścił swe apartamenty i udał się do Rheinhofel Dreesen, gdzie urzęduje kanclerz Hitler.

Śląsk zaolzański czeka...

Cieszyn, 23. 9. (R) Manifestacje propolskie na terenie Cieszyna trwały wczoraj do późnego wieczora. Dziś od rana na terenie całego Zaolzia panuje nastrój uroczysty. Entuzjizm ludności polskiej rośnie z godziny na godzinę

w miarę napływania wiadomości o zdecydowanym stanowisku rządu i społeczeństwa polskiego, do magającego się natycnmiastowego załatwienia powrotu Śląska zaolzańskiego do Macierzy.

Duże wrażenie wywołała

wśród Polaków zaolzańskich wiadomość, że Związek Powstańców Śląskich w Warszawie, przechodząc od słów do czynów, przystąpił do zorganizowania Zaolzańskiego Korpusu Ochotniczego do walki o wyzwolenie Zaolzia. Lokal werbunkowy mieści się w Warszawie przy pl. Ossolińskich 6.

Czeska armia przywraca status quo na terenie Sudetów

Krwawe starcia z bojówkami Henleina

Berlin 23. 9. Niemieckie biuro informacyjne doniosło z Eger w godzinach wieczornych w czwartek:

Armia czeska otrzymała we czwartek po południu rozkaz szefa sztabu generalnego Krejciego, aby obsadziła obszar sudecko-niemiecki graniczący z Rzeszą. Po południu koło godz. 4-tej weszły pierwsze kolumny samochodów pancernych do Koenigberg, Falkenau, Graslitz, Neudeck, Joachimstal, Weipert i t. d.

W miejscowościach tych, jak wiadomo po złożeniu broni przez policję objęły służbę porządkową oddziały ochronne partii Niemców sudeckich. Wszędzie panował aż do godz. 4-tej całkowity spokój, a wśród ludności przejawiało się żywe zadowolenie. Miasta i miasteczka były udekorowane flagami i zielenią. Z chwilą, gdy kolumny samochodów pancernych wchodziły do miast bez żadnych ostrzeżeń, Czesi otworzyli silny ogień karabinów maszynowych. Ogółem w powiecie Eger zabito 16 Niemców sudeckich. Wojska czeskie są w tej chwili w marszu, zdążając do Eger. Liczą się z tym, że w ciągu nocy Franzensbad i Asch zostaną ponownie obsadzone przez wojska cze-

skie. W Eger pod wieczór na ulicach ukazali się ponownie członkowie „czerwonej straży“ — organizacji komunistycznej i usiłują objąć władzę w mieście. W kilku miejscach doszło do strzelaniny. Według dotychczasowych wiadomości, 9 osób padło od kul.

Walka w tej chwili jeszcze trwa i nie można uzyskać bliższych szczegółów, gdyż łączność telefoniczna z Eger jest przerwana. Wśród ludności panuje przygnębienie.

Berlin 23. 9. Według doniesień z Friedland, w ciągu wczorajszego popołudnia wzmocniono tam znacznie garnizon wojskowy. W górach Harzu budowane są pośpiesznie nowe linie obronne. Na wielu drogach ustawiono zapory z drutu kolczastego. W okolicach Kellenbergu i Veutersreuth przeciągają liczne oddziały czeskie, które ponownie obsadziły całą granicę. W okolicach Schoenbach żołnierze czescy dopuszczali się znów aktów gwałtu.

W czwartek przed urzędem gminnym w Zeidler doszło do starć między grupą 30 żandarmów a milicją Niemców sudeckich. W starciu tym 4-ch Niemców poniosło śmierć.

A Chamberlain mówi o potrzebie utrzymania porządku

Gdzie leżą trudności i niebezpieczeństwa

Godesberg, 23. 9. PAT. Rozmowa Hitler—Chamberlain, rozpoczęta wczoraj o godz. 16,20 trwała do godz. 18,30, podobnie jak w Berch-

tesgaden w cztery oczy. Następnie zebrali się delegaci angielscy i niemieccy w pełnym składzie i kontynuowali swe obrady wspólnie do

godz. 19.15. Jak mwi komunikat urzędowy — dalszy ciąg rozmów odbędzie się w piątek w godzinach porannych. Żaden wspólny komunikat nie został wydany. Ze strony angielskiej natomiast premier Chamberlain wydał deklarację, którą złożył przedstawicielom prasy angielskiej. Brzmi ona w sposób następujący:

Na razie jest — zdaniem premiera brytyjskiego — pierwszorzędą i zasadniczą rzeczą — aby wszystkie strony i wszyscy zainteresowani powzięli postanowienie zapewnienia takich warunków lokalnych w Czechosłowacji, aby nie zakłóciły one w żaden sposób postępu rozmów. — Dlatego też wzywa premier z całą powagą wszystkich do utrzymania stanu porządku i powstrzymanie się od wszelkiego rodzaju akcji, któraby mogła łatwo doprowadzić do incydentów.

W tej krótkiej, lecz wiele mówiącej deklaracji dopatrują się tu wszyscy dowodów, że sytuacja jest nadal bardzo poważna. Ponieważ na temat kwestii Niemców sudeckich rokowania są już dosyć daleko posunięte, sądzą tutaj, że trudności i niebezpieczeństwa, które przewiduje oświadczenie premiera Chamberlaina leżeć muszą w innej dziedzinie. Jak przy puszczają tu, wynikają one z jednej strony prawdopodobnie z żądań stawianych przez Polskę oraz Węgry, z drugiej zaś z konieczności usunięcia wszelkich możliwości rozwoju jakiegokolwiek akcji komunistycznej w Czechosłowacji i promieniowania tej akcji na Europę środkową. Wskazują tutaj również na niebezpieczeństwo, grożące ze strony czeskich czynników wojskowych, które będąc pod wpływem Moskwy, grożą zawsze wybuchem bolszewizmu w Europie środkowej.

Nuri Pasza wiezie do Londynu plan kompromisu w sprawie Palestyny

Bejrut, 23. 9. PAT. B. premier Iraku Nuri Pasza wyjechał przez Egipt do Londynu. Przed wyjazdem Nuri Pasza miał spotkać się z b. wielkim muftim Jerozolimy, przebywającym na

emigracji w Syrii i miał opracować z nim nowy plan kompromisowego rozwiązania zagadnienia palestyńskiego.

Lista dezertersów

Warszawa, 22. 9. (Sin). Urzędy wojewódzkie podały do wiadomości publicznej listę poborowych, uchylających się od obowiązku służby wojskowej. W województwie stanisławowskim przekazano władzom prokuratorskim sprawę 128 poborowych, którzy nie stawili się w terminie.

cerzy. Obecnie na miejscu katastrofalnego huraganu panuje śliczna słoneczna pogoda.

W Mahasset Bay setki jachtów zerwały się z kotwic. Na miejscu, gdzie wznosiły się domy i wille, leżą obecnie ruiny, połamane deski i belki. W Massachussets zginęło 50 osób, w Cape God 22 osoby. W New London w stanie Connecticut straty oceniają na 40 milionów dolarów.

Nowy Jork, 23. 9. PAT. Ilość ofiar huraganu na wybrzeżu atlantyckim, wynosi według ostatnich doniesień 441.

Straszliwe żniwo cyklonu w U.S.A.

Kilkaset śmiertelnych ofiar. — Straty idą w dziesiątki milionów dolarów

Nowy Jork, 23. 9. (R) Cyklon, który nawiedził stany Nowej Anglii, a obecnie ze zmniejszoną nieco siłą pustoszył przyległe do nich prowincje Kanady, spowodował spustoszenie, sięgające wielu milionów dolarów. Setki ludzi zginęły, tysiące pozostały

bez dachu nad głową. Roosevelt rozkazał wszystkim władzom federalnym udzielanie pomocy obszarom — dotkniętym przez katastrofę. Domy, zburzone przez huragan są przeszukiwane przez pracowników Czerwonego Krzyża, gwardię narodową i har-

Paryż w obliczu decydujących wydarzeń

Warszawa 23. 9. (A) Korespondent paryski „Kur. Warsz.“ donosi: Rozpoczęcie narad w Godesbergu tworzy w Paryżu nastrój pewnego przygnębienia. Wyrok, wydany przez mocarstwa zachodnie na Czechosłowację, ciąży obecnie wyraźnie na tutejszych kołach politycznych, które nie próbują zaprzeczać, że Francja i Anglia, przede wszystkim zaś Francja, poniosły ciężką porażkę.

Cała prasa bez względu na kierunek polityczny i na podejście do zagadnienia sudeckiego, wyraża hołd Czechosłowacji i jej poświęceniu, złożonym na ołtarzu pokoju. Niemal wszystkie dzienniki z „Temps“ na czele stwierdzają też, że zachodnia Europa zaciągnęła wobec Czechosłowacji dług, który spłacić może tylko przez udzielenie jej wydatnej pomocy moralnej, politycznej i materialnej, celem umożliwienia jej dalszej niepodległej egzystencji w nowych ramach.

Zarazem jednak zaznaczają się i tu pewne obawy, czy nowe spotkanie prem. Chamberlaina z kanclerzem Hitlerem spełni pokładane w nim nadzieje i stanie się istotnie punktem zwrotnym ku uporządkowaniu zagnatanej sytuacji europejskiej. Zwłaszcza koła skrajnej lewicy francuskiej przewidują, że

Hitler wysunie poważne obiekcje przeciwko planowi delimitacji nowych granic czechosłowackich przez komisję międzynarodową,

jak to zaproponować ma Chamberlain. Natomiast w sferach zbliżonych do Quai d'Orsay wskazują na niedawny wywiad, udzielony przez Hitlera Ward Price'owi, jako na okoliczność, pozwalającą przypuszczać, że Niemcy rzeczywiście pragną obecnie pokoju i że pretensje Rzeszy są zaspokojone.

W tych warunkach spotkanie w Godesbergu powinno więc istotnie przygotować grunt pod wielką konferencję porozumiewawczą mocarstw, która zwołana byłaby w niedalekiej przyszłości.

Dodać należy, iż obawy wzbudzają tu też w dalszym ciągu rewindykacje polskie i węgierskie wobec Czechosłowacji. Informowaliśmy już, iż szeroka opinia francuska ustosunkowała się do nich raczej negatywnie, co tłumaczy się w dużej mierze

niedostateczną znajomością zagadnienia oraz fałszywymi częstokroć informacjami.

Prasa tutejsza, omawiając ten problem, po-

sluguje się prawie wyłącznie czeskim materiałem informacyjnym, mapami i statystykami, z których wynika np., iż ludność polska w Czechosłowacji sięga zaledwie 50 tysięcy.

O wypadkach w latach 1919 i 1920 opinia tutejsza przeważnie nie wie zupełnie,

uważając roszczenia polskie za nieuzasadniony imperializm, idący tylko na rękę Niemcom.

Dziś dopiero wyjaśnia się nieco stanowisko francuskich sfer miarodajnych wobec ostatnich dezyderatów polskich i węgierskich. Koła te nie przeciwstawiają się w zasadzie uregulowaniu kwestii polskiej i węgierskiej w Czechosłowacji, lecz

wolałyby odsunąć jej rozstrzygnięcie do chwili spokojniejszej, gdy minie obecne napięcie ogólnoeuropejskie.

W szczególności zaś Francja nie chciałaby, aby roszczenia polskie i węgierskie wysunięte były i poparte przez Hitlera w Godesbergu, gdyż mogłoby to skomplikować i utrudnić przebieg negocjacji. Wedle zapewnień osób, zbliżonych do Quai d'Orsay w taki mniej więcej sposób Bonnet przedstawić miał amb. Łukasiewiczowi stanowisko Francji.

* * *

Paryż 23. 9. PAT. „Le Temps“ poświęcając artykuł wstępny zagadnieniu Czechosłowacji, zwraca się m. in. z apelem do kanclerza Hitlera, aby nie rozszerzał programu swych rozmów celem poparcia postulatów polskich i węg-

Miasto Cheb znowu opanowane przez Czechów Wzburzenie prasy berlińskiej

Berlin, 23. 9. (A) Wczesnym rankiem nadeszła tu z pogranicza wiadomość, że wojsko czeskie zdobyło Cheb w ciągu nocy. Walka trwała przez całą noc, słychać było nawet detonacje eksplodujących granatów artyleryjskich. Szczegółów walki o Cheb dotychczas brak. Co się działo w Asch i innych miastach sudeckich, nie wiadomo.

Berlin, 23. 9. PAT. Piątkowa poranna prasa niemiecka donosi pod wielkimi tytułami o osadzeniu przez armię czeską niemiecko-sudeckich terenów graniczących z Rzeszą, sygnalizując liczne zajęcia i ofiary. W komentarzach prasa podkreśla niebezpieczeństwo, jakie po-

Nowy premier Czechosłowacji gen. Syrový.

ciągnąć może za sobą tego rodzaju akcja.

„Voelkische Beobachter“ pisze w artykule p.t. „Ta krew wymaga odkupienia“: Po tych faktach Czesi tracą wszelkie podstawy do jakiegokolwiek łagodnego traktowania. Zdeklarowali się oni jako naród, który nie ma pojęcia prawa i którego postępowania nie można oceniać na podstawie przyjętych zwyczajów międzynarodowych.

„Berliner Boersen Ztg.“ stwierdza: Droga Niemiec jest jasna i prosta. Złe skleiony budynek praskiego państwa nie uniknie zasłużonego wyroku. W tym stanie rzeczy nawet wkroczenie czeskich wojsk na tereny niemiecko-sudeckie nic nie zmieni sytuacji. Zbolszewizowani Czesi przyspieszą tylko swój koniec, a postępowanie ich dowodzi tylko konieczności zniszczenia ogniska zarazy w środkowej Europie.

W tym stanie rzeczy nawet wkroczenie czeskich wojsk na tereny niemiecko-sudeckie nic nie zmieni sytuacji. Zbolszewizowani Czesi przyspieszą tylko swój koniec, a postępowanie ich dowodzi tylko konieczności zniszczenia ogniska zarazy w środkowej Europie.

W tym stanie rzeczy nawet wkroczenie czeskich wojsk na tereny niemiecko-sudeckie nic nie zmieni sytuacji. Zbolszewizowani Czesi przyspieszą tylko swój koniec, a postępowanie ich dowodzi tylko konieczności zniszczenia ogniska zarazy w środkowej Europie.

W tym stanie rzeczy nawet wkroczenie czeskich wojsk na tereny niemiecko-sudeckie nic nie zmieni sytuacji. Zbolszewizowani Czesi przyspieszą tylko swój koniec, a postępowanie ich dowodzi tylko konieczności zniszczenia ogniska zarazy w środkowej Europie.

W tym stanie rzeczy nawet wkroczenie czeskich wojsk na tereny niemiecko-sudeckie nic nie zmieni sytuacji. Zbolszewizowani Czesi przyspieszą tylko swój koniec, a postępowanie ich dowodzi tylko konieczności zniszczenia ogniska zarazy w środkowej Europie.

W tym stanie rzeczy nawet wkroczenie czeskich wojsk na tereny niemiecko-sudeckie nic nie zmieni sytuacji. Zbolszewizowani Czesi przyspieszą tylko swój koniec, a postępowanie ich dowodzi tylko konieczności zniszczenia ogniska zarazy w środkowej Europie.

W tym stanie rzeczy nawet wkroczenie czeskich wojsk na tereny niemiecko-sudeckie nic nie zmieni sytuacji. Zbolszewizowani Czesi przyspieszą tylko swój koniec, a postępowanie ich dowodzi tylko konieczności zniszczenia ogniska zarazy w środkowej Europie.

Kto wygrał milion zł.?

Warszawa, 23. 9. (A) Dziś w ostatnim dniu ciągnięcia loterii klasowej, główna wygrana 1 miliona złotych padła na Nr 92055, zakupioną we Lwowie.

Notowania giełdy warszawskiej

Warszawa, 23. 9. (A) Dzisiejsze notowania giełdy warszawskiej (zaukniecie kursów):

Akcje: Bank Polski 125, Węgiel 34 1/4, Cukier 37 3/4—37 1/2, Starachowice 42—41 3/4, Lilpop 83 i pół do 85 i pół, Modrzejów 18 1/2. Tendencja niejednolita.

Papiery procentowe: 3 proc. inwestycyjna I em. 82 1/2, 3 proc. inwestycyjna II em. 83, 4 proc. dolarowa 42, 5 proc. konwersyjna 69, 4 pół proc. we wnętrza grube odcinki 69 1/4, 4 proc. konsolidacyjna grube odcinki 65 1/2. Tendencja nieco słabsza.

Niezwykły napad bandycki na pociąg pod Marsylią

Paryż, 23. 9. PAT. Donoszą tu o niezwykłym na stosunki francuskie napadzie, jakiego dokonano na pociąg pocztowy na linii Marsylia—Avignon. Na dworcu Saint Charles w pobliżu Marsylii ukrył się w pociągu na chwilę przed jego odejściem bandyta, który następnie zatrzymał hamulcami pociąg koło dworca Saint Barthelemy. Tu na personel pociągu napadło 10

innych zamaskowanych bandytów — uzbrojonych w rewolwery. Po sterrowaniu obsługi, bandyci skradli znaczną ilość przesyłek ubezpieczonych oraz kasę, której zawartości na razie nie zdołano ustalić. Wszyscy napastnicy po dokonaniu rabunku zbiegli. Jeden z agentów kolejowych odniósł w pościgu rany.

Choroba Stalina

Helsinki 23. 9. (R) Fiński dziennik „Usi Snomir“ donosi z wiarogodnego źródła, że w ostatnim czasie ukazują się coraz uporzeczniejsze wiadomości o poważnym stanie zdrowia Stalina. Podobno lekarze przybocznicy Stalina wzbraniają się przejmować na siebie odpowiedzialności za dalsze leczenie dyktatora, wobec czego spodziewany jest przyjazd jednego z

najwybitniejszych lekarzy z zagranicy.

Stalin, jak wiadomo, przed niedawnym czasem padł ofiarą wypadku samochodowego. Jest więc możliwe, że okaleczenie, jakie odniósł Stalin w wypadku tym było poważniejszej natury i, że obecnie zaszły jeszcze pewne komplikacje. Wiadomość powyższą jednak należy przyjąć z pewnymi zastrzeżeniami.

Zapomniane miasto: Genewa

Pałac, który powstał jako... ruina. — Tylko urzędnicy Ligi interesują się jeszcze tą instytucją. — Piwiarnia-muzeum „Bavaria”

GENEWA, we wrześniu.

Najbardziej zapomnianym, najbardziej opuszczonym miastem, od którego się świat cały odwrócił, jest dziś Genewa.

Obrady Ligi Narodów... Posiedzenie Rady Ligi... Kto o tym dziś mówi, kto się tymi sprawami dziś interesuje?... A przecież — jeszcze przed kilku laty były to wydarzenia pierwszej doniosłości w skali światowej.

Nowy pałac Ligi, był ruiną nim został skończony. Ruiną moralną, oczywista.

Pięknie położony na wzgórzu, z widokiem na jezioro Genewskie aż do Lozanny, z widokiem na szczyt Alp wokoło z Mont Blanc na pierwszym planie — w tym wspaniałym budynku jest wiele sal wytwornych, wiele dywanów, bronzów i marmurów. Wszędzie czystość — wzorowa. I cisza, niczym niezakłócona cisza.

Cisza jak w klinice, jak zwykli mówić urzędnicy Ligi.

Istotnie, Ten gmach — to doprawdy klinika. Chory jest tylko jeden. Na imię mu — Pokój. Ale go w tej klinice widać źle kurowali, bo póty się leczył, aż się z tego domu wątpliwego zdrowia jako ciężko chory wymeldował.

* * *

Genewa jest spokojnym miastem prowincjonalnym; o dniach chwały i sławy minionej już to miasto powoli zapomina.

Tylko urzędnicy Ligi i Międzynarodowego

Biura Pracy, którym ciągle jeszcze powodzi się wcale dobrze — świadczą, że dawniej Genewa była... Genewą.

„Towarzystwo” genewskie zawsze odgrażało się od Ligi. Patrycjusze tutejsi nie chcieli mieć nic do czynienia z intruzami z Ligi. Nie zapraszali do siebie nikogo z tego napływowego, obcojęzycznego elementu. I dlatego „Ligowcy” odseparowali się również od miasta. Tworzyli i tworzą nadal małe grupki. O polityce nie mówią zupełnie. A jeśli poruszają sprawy, związane z polityką — to tylko pod kątem widzenia własnej korzyści: czy ta lub inna kwestia będzie jeszcze jednym gwoździem u trumny Ligi, czy może będzie zastrzykiem, który pobudzi ją do życia?... Przecież troską statecznego urzędnika jest byt jego pracodawcy.

Jak wiadomo, Liga utrzymuje się z wkładów od swych członków. Z tych wkładów żyją, i wcale nieźle żyją — urzędnicy pałacu genewskiego. Przeważnie posiadają ci panowie kontrakty dożywotnie z wczesnymi emeryturami. Nie brak już dziś w Genewie emerytów Ligi.

Czas leci. Urzędnicy Ligi żyją już tylko wspomnieniami.

W małym, dawnym gmachu był ruch, było życie gorączkowe i pełne najlepszych nadziei.

Lord Robert Cecil, Sir Austen Chamberlain, Gustaw Stresemann i przede wszystkim Arystydes Briand — o czarującym głosie,

porywający mówca i zaklinacz tłumów... Lord Cecil wycofał się z życia politycznego. Niedomaga na zdrowiu. A pozostali — wszyscy już nie żyją.

Następców po tych ludziach nie ma. Dawny duch Ligi Narodów zmarł razem z nimi.

Tylko w piwiarni „Bavaria” zachowało się coś nie coś z dawnych dobrych czasów: karykatury i fotografie, jakie ozdabiają ściany tego lokalu — podobizny dawnych ludzi z dawnej Ligi — to już dziś prawdziwe zażytki muzealne. Takim muzeum jest ponieważ cała „Bavaria”.

* * *

Mimo to, urzędnicy Ligi nie tracą nadziei. Wierzą, że nadejdzie może kiedyś dzień, w którym Liga znów zostanie powołana do dawnego intensywnego życia i znów okaże się pożyteczną.

„Instrument nie jest zły” — jak się o niej wyraził pewien wybitny dyplomata. Tylko nie ma kogo, ktoby na nim grać potrafił. I Genewa czeka na nowego wirtuoza...

* * *

Jeśli o muzyce mowa — dodajmy, że otwarcie plenarnego posiedzenia Ligi poprzedził koncert symfoniczny. Dyrygował Bruno Walter. Grano Trzecią Symfonię Beethovena.

Ale „Eroica” słynna jest ze swego marszu żałobnego...

Same przykre symbole, gdy się o Lidze Narodów myśli...

N.

ŁUDZIE W CIENIU

Najbliżsi doradcy prem. Chamberlaina

Korespondencja własna „Nowego Dziennika”

LONDYN, we wrześniu.

Łudzie w cieniu mają nieraz więcej wpływów od tych, którzy występują w świetle słońca. Sufler teatralny jest osobistością, bez której trudno się obejść, ale jeszcze większą rolę odgrywają suflerzy polityczni. Jeden z takich suflerów, działających już oddawna, wyłonił się naraz na powierzchnię i nieznanie dotąd jego nazwisko pojawia się raz po raz na szpalach światowej prasy. Jest nim sir Horacy Wilson, szara eminencja przy premierze Chamberlainie, spełniający oficjalnie funkcje „głównego doradcy rządowego w kwestiach przemysłu”.

Biuro sir Horacego Wilsona znajduje się na pierwszym piętrze na Downing Street nr 10, o parę kroków od gabinetu premiera. Ludzie wtajemniczeni mówią, że on inspiruje decyzje, których wyrazicielem staje się potem premier.

Potężny człowiek w cieniu, typ tak często spotykany w ministerstwach spraw zagranicznych całego świata, dość przypomnieć tajemniczego dziwaka Holsteina z czasów Wilhelma II — w angielskim swoim wydaniu ma 56 lat, masę odznaczeń i jest szefem trustu mózgow otaczających premiera. Po przejściu sir Mauricego Hankey na emeryturę jest Wilson najbardziej wpływowym urzędnikiem z ołbrzymiej masy 400.000 osób, zajmujących się sprawami angielskimi, od najdrobniejszych do największych. Gabinet ufa mu i słucha jego rady. „Odkrył” go Lloyd George, przyjacielem jego był Baldwin, stosował się do jego wskazówek b. minister kolonii i przyjaciel Mac Donalda, J. H. Thomas. Dziś jest głównym doradcą premiera, a jego wpływ na losy Anglii i politykę światową jest bardzo wielki. Nie wygląda przy tym reprezentacyjnie. Przypomina starszego, niezbyt dobrze sytuowanego urzędnika

firmy bliskiej bankructwa. Tak to pozory klóca się nieraz z treścią.

Urodził się w Bournemouth, a rodzice pochodzili ze średniej klasy. Rodzice, przekonawszy się o jego zdolnościach, posłali go do Szkoły Ekonomicznej w Londynie, która wydała już tytuł wybitnych polityków. Zadziwił tam wszystkich swoją umiejętnością operowania statystyką. Po ukończeniu szkoły został urzędnikiem w ministerstwie spraw wewnętrznych. Dzięki swojej zręczności i zdolnościom zaczął w czasie wojny robić karierę. Usilnie protegował go premier ówczesny Lloyd George. W r. 1930 został mianowany głównym doradcą ekonomicznym rządu i zajął stanowisko, które utworzono specjalnie dla niego. Przez 5 lat był doradcą premierów i wykonawcą specjalnych misyj.

Ludzie na ulicy nie odwracają się, gdy wchodzi na Downing Street, nie znają go bowiem, a wielu dopiero w ostatnich czasach z gazet dowiedziało się o jego istnieniu. Żyje na poziomie zamożnego mieszczanina i ma małą posiadłość w większą w hrabstwie Sussex, gdzie spędza weekendy.

W krytycznych dniach strajku generalnego i strajku węglowego w 1926 r. pracował 20 godzin dziennie. Zajmował się racjonalizacją handlu bawełną w Manchester. Był jednym z głównych autorów układów ekonomicznych w Otawie. Przypisują mu pomysł wysłania misji lor-

da Runcimana do Pragi. W układach między Chamberlainem a Hitlerem odegrał rolę bardzo ważną. Był w Berchtesgaden wraz z premierem, co było wielkim przeżyciem dla starszego, systematycznego człowieka, nie lubiącego podróżować.

Drugim wpływowym człowiekiem, działającym w cieniu premiera, jest p. William Strang. Na Downing Street nazywają go William i nieraz można tam usłyszeć jakąś wybitną osobistość, mówiącą: „Radbym wiedzieć, co William o tym myśli”.

William Strang nie był uczniem wielkich szkół w Eton czy Harrow, skąd wyszło tylu angielskich dygnitarzy. Studiował na uniwersytecie w Londynie, a potem w Sorbonie w Paryżu, którą ukończył tuż przed wojną. Służył w pułku Berkshires i w sztabie generalnym. Był w sztabie Lloyd George’a na konferencji pokojowej, a potem został trzecim sekretarzem poselstwa angielskiego w Belgradzie. Dzięki swojej bystrości i pracowitości zrobił szybko karierę.

Odnacza się niesłychaną wytrwałością i wydajnością pracy, zna wiele języków, umysł ma bystry i trzeźwy. „William — to naprawdę mądra sowa”, powiedział o nim pewien sekretarz stanu, mając na myśli okrągłe okulary Stranga, jego wielką i wszechstronną wiedzę, umiejętność obcowania z ludźmi i usposobienie niepozbawione błysków humoru. Ma zaledwie lat 45, a wygląda raczej na studenta niż na dyplomata.

Był chargé d'affaires w Moskwie, szefem sekcji Ligi Narodów w angielskim ministerstwie spraw zagranicznych, a teraz stoi na czele departamentu środkowej Europy w tym samym ministerstwie. Z pewnością wkrótce zostanie ambasadorem, a ministerstwo wtedy poczuje dotkliwie jego brak w centrali.

William ma wyrobione poglądy na politykę i ludzi, ale nie zwierza się nigdy nikomu, jest wcieleniem dyskrecji, ideałem urzędnika. Nie można sobie wyobrazić lepszego doradcy i towarzysza pracy dla ministrów nad „mądrą sowę” z jej cichym, spokojnym uśmiechem.

T. W.

CZYTELNIKU!
Jesteś świadkiem ciekawego wydarzenia — podziel się z Redakcją. Telefon 136-89.

ROLF NÜRNBERG

Lindbergh, Hauptmann i Ameryka

Autoryzowany przekład Fryceryki Bartnowny

23)

Pani Lindbergh przeziębila się i kładzie się do łóżka. Zaraz wracam. „Betty spojrzała na zegarek, dziesiątą, zagładnie do dziecka. Szła z jednego końca piętra na drugi, potem długim korytarzem w dół, prosto przed siebie, dwa małe schodki do góry i cicho weszła do łazienki, znajdującej się obok dziecinnego pokoju. Zaświeciła światło, by blask wskazał jej lepiej drogę w ciemnym pokoju, nie chciała dziecka przestraszyć. Później całkiem cichutko otworzyła drzwi i weszła. Poczula zimne powietrze. Dziwne, pomyślała, że przez jedno otwarte okno mogło wejść tyle zimnego powietrza. Prędko przeszła przez pokój i zamknęła szczelnie okno. Poczem otworzyła kurek z centralnego ogrzewania, nieco załkniona. Przypuszczalnie dziecko nie poczuło tego chłodu. Uczyniła trzy, cztery kroki na prawo i pochyliła się nad łóżeczkiem.

Było puste.

Co za przedziwny wieczór, pomyślała Betty, najpierw to zimno w pokoju, potem pani Lindbergh wzięła dziecko do siebie, — może to pozostaje w jakimś związku. Wyszła na korytarz, przylegający do drzwi pokoju pani Lindbergh. Z łazienki doszło ją: „Proszę!” Otworzyła drzwi — „Proszę lemoniadę postawić na nocnym stoliku. Elsie! Czy jest gorąca? Czuje się nie dobrze”.

„To ja jestem, proszę pani, czy pańi nie ma dziecka? Nie ma go w jego łóżeczku”.

W drzwiach łączących łazienkę z sypialnią ukazała się roznegliżowana żona pułkownika, nieco zmieszana, ale sprawa była jasna. „Wobec tego pan pułkownik ma dziecko”. — „Gdzie jest pan pułkownik?” — „W bibliotece”.

Teraz Betty pognała na górę, nagle doznała jakiegoś niesamowitego uczucia. Lecz zapewne pułkownik bawił się z dzieckiem, był przecież czasem taki komiczny. Przypominała sobie, że raz uparł się, by przygotować samemu dla dziecka kąpiel, a potem zapomniał zakręcić kurek i o mały włos było by doszło do nieszczęścia. „Jak on może”, myślała Betty, „zabierać do siebie takie wrażliwe dziecko!”

Nie pukając, otworzyła drzwi do biblioteki. Betty poczuła jak by ukłucie w sercu, ukłucie, jakiego nigdy nie zapomni. Pułkownik siedział przy świetle lampy, czytał i rachował. Kolumny cyfr pokrywały leżącą przed nim białą karteczką papieru. „Panie pułkowniku, dziecka nie ma w łóżeczku!” Brzmiało to jak krzyk. Pułkownik zerwał się i pobiegł po schodkach na górę. Betty za nim. Na korytarzu stała pani Lindbergh. Pułkownik wszedł do pokoju, przekręcił wyłącznik, światło zalało pokój — pusto! Pułkownik rzucił się do szafy, otworzył ją, pusta! Popatrzył pod łóżko — pusto! Popatrzył na łóżeczko. Kołderka wyglądała, jak gdyby jej nikt nie ruszał, tak ułożona, jak gdyby dziecko znajdowało się pod nią. Mały nie mógł sam wstać.

Nagle coś stuknęło, wszyscy spojrzeli w le-

wą stronę. Była to niedomykająca się okiennica. Otwarto ją przemocą. Jak by przez mgłę widział pułkownik leżący na parapecie okna list. Betty stojąca obok niego drżała na całym ciecie.

„Betty, pani ukradła nasze dziecko!”

Poczem wybiegł pędem, gwałtownym ruchem wyciągnął z jakiejś szafy na korytarzu broń i widział, jak Oliver Whateley starał się z kimś połączyć telefonicznie. Pani Lindbergh zaalarmowała go. Pułkownik czekał minutę. Czy zgłosił się ktoś? Tak, zdaje się, iż nie przecięto drutów telefonicznych. Słyszał jeszcze jak Whateley zaczął mówić: „Syna pułkownika...” Lindbergh otworzył już bramę domu. Wiatr zaciął prosto w twarz, lecz szedł przeciw niemu, serce biło mocno, szedł dalej, naprzód. Otoczyła go ciemność, nastawił uszu, lecz nie

szcze przed przybyciem zdążyli zawiadomić o porwaniu główne miasto tego stanu, Trenton. Obaj poszli na górę, w między czasie słyszały wszystkie posterunki policyjne stanu New Jersey i stanu Nowy Jork, wszystkie auta policyjne, wszystkie policyjne stacje telegraficzne, wszystkie policyjne stacje radiowe co następuje: „Dziecko pułkownika Lindbergha zostało porwane! Proszę uważać na auto, w którym siedzi ktoś z osiemnastomiesięcznym, niebieskookim, złotowłosym dzieckiem, które jedzie z okręgu Hunderton, prawdopodobnie w kierunku Nowego Jorku, proszę uważać na auto! Obsadzić wszystkie dojścia do Trenton, kontrolować wszystkie promy, kontrolować wejścia i wyjścia do tunelu Hollanda. Uwaga, uwaga! Dziś wieczór około godziny dziesiątej zostało porwane dziecko pułkownika Lind-

PUSTE ŁÓŻECZKO DZIECKA

doszedł go w tej okrutnej nocy żaden inny odgłos, prócz poszumu wiatru. Chciał biec na lewo, pod okno, ale rozmyślił sobie: tam przecież nie będzie stać żaden złoczyńca. Poszedł na prawo, kroczył po belkach, doszedł do jezdni. Stał całkiem sam, otoczony czarnym gąszczem przedziwnego lasu, zakrzyknął, może odpowie mu płacz dziecka, lecz nawet echo mu nie odpowiedziało. Poczem odwrócił się i ze spuszczoną głową wrócił do domu. Tam ujrzał kobiety, które ze złożonymi rękoma modliły się. Pomiędzy nimi stał Whateley. Nie stracił panowania nad swymi nerwami.

„Proszę zatelefonować do pułkownika Breckinridge, proszę zatelefonować na policję w Trenton, nie śmiemy się niczego tknąć, zanim tu nie przybędzie policja. Proszę powiedzieć pułkownikowi, żeby tu przybył ze swoją żoną”.

Niedługo potem rozległy się sygnały i dwadzieścia minut po dziesiątej zjawili się w domu pułkownika pierwsi wywiadowcy by zająć się sprawą porwania Charlesa Augustusa Lindbergha jun. Był tam szef policji z Hopewell, Wolfe i starszy wachmistrz Williamson. Na jazdę z Hopewell do samotnego domu pułkownika potrzeba im było zaledwie pięciu minut, a je-

bergha! Roztoczyć straż nad wszystkimi przejściami, dziecko musi się znaleźć! Dziecko pułkownika Lindbergha zostało porwane! Uwaga! Uwaga! Tu mówi posterunek polioj!”

II.

W redakcji wielkiego nowojorskiego Dziennika Porannego panował tego wtorku nastrój świąteczny. Już o wpół do jedenastej siedzieli redaktorowie przy pokerze. Rzadko kiedy tak mało się wydarza. „Czy nie uważasz, że poker na dłuższą metę jest nudny?” — „Dzieci ja mam pyszną grę! Dziś w nocy wpadłem na nią”. — „Cóż to takiego?” — „Bardzo dowcipna gra, każdy musi postawić dolara”. Podeszli reporterzy z innych stołów, każdy dał dolara: „Pod warunkiem, iż najpierw dowiemy się, czy gra jest oryginalna”. „To jest takie oryginalne! A więc tu jest 15 dolarów. Dostanie je ten, kto wymyśli najlepszy i najdowcipniejszy napis”.

Wszystkim podobała się gra. Przynajmniej raz na jakiś czas odmiana. Zastanawiali się w wielkim natężeniu. Pierwszy z nich zawołał: „Plebiscyt w Ameryce, zakaz sprzedaży alkoholu zostaje zniesiony!” „Stabe”, zdecydowali inni, „i tak zostanie zniesiony”. — „Księżę Walił rezygnuje z następstwa tronu i otwiera w Paryżu zakład krawiecki”. (Cda.)

Co pokazuje nam wystawa szpitalnictwa?

WARSZAWA, we wrześniu.

Nigdy by może wystawa szpitalnictwa nie wzbudziła tak żywego zainteresowania całego społeczeństwa, jak właśnie w chwili obecnej. W urzędzonej w dn. 20 b. m. specjalnej wybieżce prasowej, największym zainteresowaniem cieszyły się wszystkie stoiska, których zawartość wiąże się ściśle z zagadnieniem samowystarczalności w ratownictwie oraz wszelkich wynalazków w tym zakresie.

Lniana wata

Okazuje się, że nie jesteśmy już uzależnieni od zagranicznych surowców, a zwłaszcza bawełny, w dziedzinie środków opatrunkowych. Bawełnianą watę doskonale zastępuje krajowa wata oraz merla na bandażu, wyrabiana z surowca, którego mamy pod dostatkiem — z lnu.

Wata ta niczym nie ustępuje bawełnianej, a merla, równie cienka, jest nawet mocniejsza i odporniejsza na sterylizację i pranie. Nie są to już tylko próby. Posiadamy rozbudowany przemysł wytwórczy, który zaspokoi nasze potrzeby nawet przy bardzo wzmożonym zapotrzebowaniu. Uniezależnienie się od importu bawełny jest rzeczą niesłychanie ważną i cenną.

W dziale wojskowym, na 3-im piętrze oglądamy jeszcze polski jod i brom wydobywane z solanek podkarpackich, znajdujący już zastosowanie w lecznictwie, wypróbowany i nie mniej skuteczny od importowanego. Nie trzeba chyba uzasadniać jak wielkie zastosowanie mają te dwa środki lecznicze właśnie w okresie zawieruchy wojennej.

Czym jest morfina dla rannego i chorego wiemy wszyscy. Tego kosztownego środka nie sprowadzamy już wcale, wytwarzając go w kraju z naszych makówek i słomy makowej. Produkcja ta jest już tak dalece rozwinięta, że nawet eksportujemy morfina.

Komora ciśnień i namiot

Ratownictwo przeciwgazowe należy do tej dziedziny obrony, która stanowiła poważną troskę ludzi, na barki których spadnie kiedyś ciężar ratowania żyć ludzkich. Z głębokim zadowoleniem stwierdzamy, że i w tym zakresie zrobiono bardzo wiele.

W jednym ze stoisk zwraca uwagę łóżko szpitalne, w którym chory zakryty jest specjalnym namiotem. Namiot ten izoluje go całkowicie od otoczenia, a posiada boczne szybki, pozwalające obserwować chorego i zapewniając choremu dopływ światła.

Narazie systemem namiotowym leczy się ciężkie wypadki zapalenia płuc. Aparat umocowany u wezłowania chorego zapewnia stały dopływ tlenu i posiada urządzenie pochłaniające gazy wydechowe.

Pierwsze takie urządzenie, będące wynalazkiem amerykańskim, zainstalowano w państwowym szpitalu Łazarza w Krakowie. Kuracje dały zdumiewające wyniki. Na 130 ciężko chorych na zapalenie płuc, nie było ani jednego wypadku śmierci. Jasne jest, że tego rodzaju urządzenie znajduje zastosowanie również przy wypadkach zagazowań. Przy pomocy izolacji i zapewnieniu dostępu powietrza o takich składnikach, które działają odtruwająco i lecząco, można będzie ratować ludzi zatrutych, którzy jeszcze w okresie wielkiej wojny skazani byli na zagładę.

Do celów analogicznego ratownictwa stosuje się również komorę ciśnień specjalnie przystosowaną do tych celów. Komora ciśnień od dawna służy już do badania odporności kandydatów do lotnictwa w Instytucie Badań Lekarskich Lotnictwa. W komorze tej stwarza się warunki ujemne, jak: obniżenie temperatury, rozrzedzenie powietrza i t. p. Bada się przy tym za pomocą przyrządów reakcje organów ludzkich.

Odwrotnie w komorze ciśnień dla celów lotniczych stwarza się warunki dodatnie, doprowadza zwiększone dawki tlenu, reguluje temperaturę, wilgotność powietrza, a nawet oświetlenie, mające właściwości promieni słonecznych. Prosto chorym stwarza się sztucznie klimat, który ich uzdrawia. Prototypy otrzymaliśmy z Ameryki, ale mamy już własną produkcję.

4 ściany i dach

Szybkość ratunku decyduje nieraz całkowicie o jego skuteczności. Mały punkt sanitarny jest tak pomyślany, że wystarczy iżby miał pomieszczenie, nawet bez mebli, może być uruchomiony w ciągu kilkunastu minut. W odpowiednio pomyślanych skrzyniach znajdują się wszystkie potrzebne przyrządy i leki, a skrzynie są jednocześnie umeblowaniem takiego punktu na którym można położyć nawet ciężko rannego i niezwłocznie po wysterylizowaniu narzędzi przystąpić do operacji.

Z. U. S. ma też opracowane nieduże skrzynki ratowniczo sanitarne dla domowych komitetów na czas wojny, zawierające wszystkie artykuły pierwszej pomocy. Nieco większe i obficie zaopatrzone skrzynki pomyślane są dla obiektów przemysłowych. Trzeci typ dla ośrodków rolniczych. Poza tym oglądamy małe paczuszki przeciwperytowe, które w razie wojny każdy obywatel winien mieć zawsze przy sobie, mogąc sam zastosować pierwszy ratunek. Tu również wynalazczość polska święci triumfy. Polskim bowiem wynalazkiem jest mydło annogenowe, do odkażania ciała, będące silnie aseptycznym wytworem. Wynalazła go chemiczka p. Chrzęszczewska.

Ratunek z nieba

Sanitariat wojsk lotniczych pokazuje również skrzynki ratownicze do spuszczenia z samolotów na pole bitew przy pomocy spadochronów. Wystawa daje bogaty przegląd naszej rodzinnej wytwórczości farmaceutycznej, która świadczy o uniezależnieniu się od produkcji zagranicznej i samowystarczalności na wszystkich niemal polach.

GEOFFREY POLLET

Prześladowca

W oddziale kasowym swego banku spotkał go Felton po raz pierwszy i zdrętwiał z przerażenia. Czyżby cierpiał na halucynację? Człowiek siedzący za okienkiem kasowym — nie mógł być przecie Jonnym Bree, gdyż ten nie żył już od poprzedniego dnia! Co za niesta mowite podobieństwo!

Głowa Jonnego miała niezwykle osobliwy kształt. — Twarz jego była pospolita, ale kształt czaszki — odrażający! Czaszka miała kształt kuli, ku tyłowi przyplaszczonej i przecięta była wstrętną blizną, która Feltonowi wydawała się zawsze świeżą raną.

Napróżno starał się Felton stojąc na palcach zobaczyć dokładniej głowę i jej właściciela. Parapet okienka był jednak wysoki tak, że usiłowania Feltona nie dały żadnego rezultatu. Wizja czaszki zmarłego wywarła na nim wstrząsające wrażenie...

Poprzedniego dnia spotkała Johna Bree najsurowsza kara, jaką zna prawo: został stracony za przestępstwo, którego nie popełnił.

A James Felton handlarz diamentów w Halton Garden, wiedział, że John był niewinny. Mógł być łatwo uratować życie temu małemu lotrzykowi — coprwa za pewną cenę. Ta jednak cena wydawała się Jamesowi Feltonowi trochę za wysoka. Oto bowiem alibi, które mogło uratować Johna, zaprowadziłoby jego samego na ławę oskarżonych i prawdopodobnie do więzienia.

— Muszę się dziś pośpieszyć mr Felton — bo mam robotę — powiedział Jonny, kiedy

spotkał się z Feltonem w jednej z knajp londyńskiej dzielnicy portowej dla przeprowadzenia pewnej niezbyt czystej transakcji. Jonny był mianowicie jednym z dostawców Feltona, który trudnił się zawodowym paserstwem.

Kiedy Jonny zjawił się potem na „robotę” — odkrył, że ktoś inny go ubiegł i sprzątnął mu sprzed nosa cały łup.

Kasa była rozbita, a na podłodze leżały w kałuży krwi zwłoki właściciela małego zakładu zastawniczego.

Zanim jeszcze włamywacz zdążył ochłonąć z swego bezgranicznego zdumienia, wtargnęła do środka policja.

Zgodnie z opinią lekarzy sądowych ofiara nie żyła już wtedy, gdy Jonny opowiadał Feltonowi o swej przy niej „robotce”.

To jednak alibi pozostawało pilnie strzeżoną tajemnicą Jamesa Feltona i Johna Bree — który w ciągu swej długoletniej kariery włamywacza nie uderzył nawet nigdy żadnego człowieka, musiał odpokutować za zbrodnię, którą popełnił kto inny.

W jakie dwa tygodnie później Felton siedział w restauracji przy obiedzie. Kiedy właśnie pił czarną kawę, odniósł nagle wrażenie, że ktoś go obserwuje.

Podniósł głowę z nad gazety i ujrzał wtedy przy sąsiednim stole ową głowę, która już raz przez swe zdumiewające podobieństwo z głową Johna Breego zdjęła go bezgraniczną trwożą.

Przez krótką chwilę był Felton przekonany,

że istotnie widzi przed sobą czaszkę straconego włamywacza.

Dopiero gorąca kawa, którą wylał nieopatrznie na spódnię, wyrwała go z stanu przerażenia.

Starał się nie patrzeć dłużej w kierunku sąsiedniego stolika, zapłacił szybko swój rachunek i opuścił restaurację.

Równocześnie z nim wyszedł na ulicę jakiś niski człowiek w szarym kapeluszu, nausznym głęboko na czoło...

Po powrocie do swego biura Felton usiłował pracować, ale myśli jego wracały ustawicznie do owej strasznej sceny sprzed 12-tu dni kiedy sędzia włożył na głowę czarny beret i odczytał wyrok śmierci na Johna Bree.

Chorobliwa jakaś ciekawość kazała Feltonowi, który ukrył swą identyczność za grubymi, czarnymi okularami, zjawić się wówczas na sali rozpraw.

Kiedy skazany powtarzając głośno, że jest niewinny, został wyprowadzony, wydawało się Feltonowi, iż włamywacz raz jeszcze odwrócił się do niego i poznał go wśród tłumu publiczności zgromadzonej na sali.

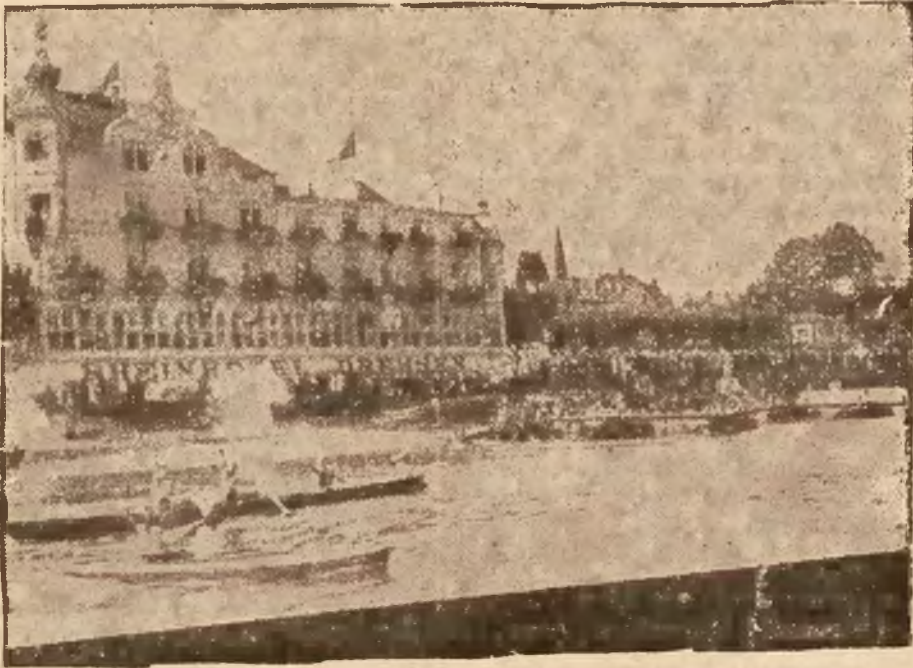
W następnych dniach James Felton spotykał od czasu do czasu ową niesamowitą czaszkę. Widział ją w tłumie, na ulicy, na dachu przejeżdżającego autobusu albo w odbiciu czy by wystawowej.

Zdawał sobie sprawę, że są to tylko majaki będące wytworem jego rozgorączkowanej wyobraźni, ale za tym stwierdzeniem kryło się straszliwe przecucie, że prędzej czy później, czaszka ta naprawdę się przed nim pojawi.

Lękał się po prostu wszystkich rzeczy w rodzaju okienka w urzędzie lub jakiejś niskiej ścianki w restauracji, za którymi mogła się nkazać głowa straconego włamywacza.

Lekarz, do którego się udał, zalecił mu zmianę otoczenia i spokój. Helsfort, mała wioska,

Historyczne spotkanie w skromnym hotelu Hotel Dreesen w Godesberg

Widok z balkonu hotelu Dreesen na Godesberg

Miasteczko Godesberg, stare, położone ślicznie wśród wzgórz i winnic nadreńskich, nabiera znaczenia wskutek spotkania Chamberlaina z Hitlerem i obrad, od których zależą nie tylko losy Czechosłowacji, ale i Europy. Godesberg składa się przeważnie z will wśród parków i ogrodów, należących do bogatych kupców i fabrykantów z Kolonii i do wysokich urzędników na emeryturze, którzy w tej pięknej miejscowości spędzają schyłek swego życia. Okres świetności miało to miasteczko za czasów Wilhelma II, kiedy zwykli się tu byli zabawiać wesoło studenci pobliskich uniwersytetów w Bonn i Kolonii. Hotel Dreesen w Godesberg, w którym odbywają się historyczne spotkania, należy do najbardziej komfortowych. Naprzeciw znajduje się luksusowy hotel Königswinter Hotel, w którym zatrzymują się bogaci turyści amerykańscy i angielscy. Hotel ten jest

na wybrzeżu Southampton mogła dostarczyć mu na pewno spokoju, gdyby...

Zapadał wieczór, gdy Felton po dłuższym spacerze doszedł do małego portu.

Szedł powoli wzdłuż wybrzeża i nagle zdało mu się, że ktoś idzie tuż obok niego.

Krew uderzyła mu do głowy, a lęk ścisnął jego serce. Rozglądnął się dookoła. Pustka!... Szedł dalej.

I oto znowu odniósł wrażenie, że nie jest sam, że ktoś idzie tuż obok niego po drugiej stronie cienkiej ścianki drewnianej, przedzie lającej w tym miejscu wybrzeże portowe.

W pewnym momencie odwrócił się i ujrzał coś, co było o wiele okropniejsze od tego — co spodziewał się zobaczyć. Zamiast kulistej czaszki i głębokiej wstrętnej blizny widział przed sobą całą głowę zmarłego Johna Bree, którego oczy zasłonięte były czarną przepaską. Tak wyglądał niewątpliwie skazaniec — gdy stanął pod szubienicą i kat zaglądał mu w oczy.

Przez chwilę Felton stał jak sparaliżowany.

Potem z przeraźliwym krzykiem odskoczył w bok pragnąc uciec od potwornego widma... Nawpół zbutwiała balustrada mostu, na którą wpadł załamała się i Felton runął do wody.

Następnego dnia pewien marynarz znalazł zwłoki Feltona.

Twarz zmarłego była okropnie zmieniona. Marynarz roglądnął się dookoła za czymś, czymby mógł przykryć trupa i zauważył w końcu jakiś odrzucony worek, który przypominając w szarym świetle świtu w groteskowy sposób ludzką głowę, zwisał ze ścianki.

własnością właścicieli firmy, wytwarzającej słynną wodę kolońską. Ale Hitler zatrzymuje się stale w hotelu Dreesen, czyni to konsekwentnie i oddawna i tylko raz, w marcu 1936 r., spędził pół godziny w wielkim hotelu naprzeciw, kiedy wojska niemieckie wbrew postanowieniom traktatu zajmowały Nadrenię.

Hotel Dreesen ma urządzenia dosyć starożywieckie i typowo niemieckie. Śpi się i przykrywa zwyczajem niemieckim na łózkach pełnych pierzyn. Łazienka zamknięta jest na klucz, po który trzeba się zwracać do samego właściciela. O angielskim pierwszym śniadaniu, słynnym breakfście, mają tu bardzo niedokładne pojęcie. Jeżeli „führer“ darzy ten hotel względami, to dlatego, że jest z nim i z jego właścicielem związany wspomnieniami z dawnych czasów.

Hitler był wtedy — tak się opowiada — ubogim człowiekiem, bez grosza w kieszeni. Przy szedł z Kolonii, gdzie nie mógł znaleźć miejsca dla siebie. Zwrócił się wprost do tłustego jegomościa, właściciela hotelu, prosząc go o pokój. „Niech pan wejdzie — odpowiedział ten. — Dam panu pokój“. Mógł to uczynić, bo było już po sezonie i wiele pokoi było niezajętych. Hitler miał zostać tydzień, ale mieszkał przez cały miesiąc. Godzinami po kolacji, składającej się z gotowanej kielbasy i kartofli, siedział z właścicielem i przedstawiał mu swój program polityczny. Słuchacz był może krytyczny wewnętrznie, ale słuchał uprzejmie tego, co mu jego młody gość opowiadał.

W Hitlerze tkwią głęboko wspomnienia i wrażenia z ciężkich lat młodości. Chętnie wraca do miejsc i osób, z którymi się wtedy stykał. Dlatego stosunkowo często przyjeżdża do Godesberg i do skromnego hotelu, w którym mieszkał przed laty. Tym razem będzie tam miał szereg pokoi wychodzących na korytarz i przypominających cele w seminarium duchownym. Urządzenie ich jest nader skromne. Na podłodze nie ma dywanów. Niewiadomo, czy Chamberlain będzie się dobrze czuł w tym otoczeniu, przyzwyczajony jest bowiem od młodości do komfortu, a przy tym sytuacja, w której się znajdzie, w obliczu wymagającego i gwałtownego partnera nie będzie należała do najprzyjemniejszych. Wiadomo natomiast, że Hitler będzie się czuł jak u siebie w domu... Będzie mógł porównać swoją sytuację sprzed lat — i obecną. I może przypomni sobie, że właśnie w dniu 30 czerwca 1934 r. z tego hotelu, w tym samym Godesberg, odleciał do Monachium, aby poskromić bunt w szeregach własnej partii, zakończony „nocą długich noży“...

KRONIKA TARNOWSKA

Skład okręgowej komisji wyborczej do Sejmu

Tarnów, 23. 9. (t) Przewodniczącym okręgowej komisji wyborczej mianowany został sędzia okręgowy p. dr Król, zaś komisarzem wyborczym notariusz Pawłowski. Członkami okręgowej komisji wyborczej został inż. Romuald Wowkonowicz, Dr Stanisław Goździewski, mgr Jerzy Marzec, Stanisław Szymański a zastępcami Franciszek Gaciarz (Str. Lud.) Filip Włodek z Łekawic (St. Lud.) inż. Żaba Franciszek ze Zbylitowskiej Góry i prof. Kasper Ciołkosz (P. P. S.)

Kara śmierci

Tarnów 23. 9. (t) Trybunał Sądu Okręgowego w Tarnowie rozpatrywał w dn. wczorajszym sprawę karną dotyczącą bestialskiego zabójstwa rabunkowego dokonanego w nocy na 25. maja br. w Łętowicach pow. Brzesko na osobie 70-letniej Marii Zajac. Na ławie oskarżonych zasiadł notoryczny bandyta Henryk Bocim, oskarżony o uduszenie swojej ofiary, Zajacowej, zaś Wojciech Koza, również notoryczny przestępca odpowiadał za udział w rozboju wraz z Bocimem a Gustaw Górski odpowiadał za wskazanie pierwszym oskarżonym miejsca dla dokonania rabunku. Po przeprowadzonej rozprawie trybunał skazał Henryka Bocima na karę śmierci przez powieszenie i utratę praw publicznych na zawsze, Wojciecha Kozę na karę więzienia przez lat 15 i utratę praw przez lat 10, zaś Gustawa Górskiego na karę więzienia przez lat 4 i utratę praw na przeciąg lat 5. Bocim przyjął wyrok spokojnie, zapowiadając wniesienie apelacji.

Walne zebranie Organizacji ogólnie - syjonistycznej

Tarnów, 23. 9. (t) Na dzień 1 października br. zwołane zostało doroczne walne zebranie ogólnych syjonistów celem wyboru nowego prezesa i komitetu lokalnego.

KRONIKA BIELSKO-BIALSKA

Bielsko uroczyście powita żołnierzy wracających z ćwiczeń

Komitet obywatelski przyjęcia oddziałów wojskowych, wracających z ćwiczeń, zawiadomił, że oficjalne przywitanie wojska odbędzie się w niedzielę 25 bm. z następującym programem: godz. 9 msza polowa na dziedzińcu koszar artylerii z udziałem przedstawicieli władz i organizacji, godz. 10.30 defilada na ul. 3-go Maja. Komitet zwraca się do społeczeństwa o liczny udział w przywitaniu wracającego wojska i o udekorowanie domów flagami państw.

Napad rabunkowy na plebanię pod Białą

Ubiegłej nocy o godz. 2 trzech nieznanych sprawców dokonało z bronią w ręku napadu na plebanię w Witkowicach, pow. Biała. Jeden z bandytów przyskoczył z rewolwerem w ręku do obudzonego ze snu ks. proboszcza Niziołka żądając wydania kluczy od kasy ogniotrwałej. Napadnięty odmówił żądaniu i począł wzywać pomocy. Na alarm księdza przybiegł służący, którego jednak jeden ze sprawców oślepił latarką, wystrzelivszy przy tym na postrach w podłogę. Bandyci rzucili się wreszcie do ucieczki zabrawszy w ostatniej chwili złoty zegarek ks. Niziołka. Za uciekającymi puścił się w poгон służący, którego jeden ze sprawców ostrzeliwując się trafił w lewą nogę. Zawiadomiona o napadzie rabunkowym policja w Białej zarządziła energiczny pościg przy pomocy psa policyjnego „Jaskra“.

Płoną zbiory tegoroczne

Onegdaj w nocy z nieustalonej przyczyny, wybuchł pożar w zabudowaniach Marii Sieklińskiej w Międzyrzeczu Dolnym. Spłonął dach domu i stodoła wraz ze zbiorami i narzędziami rolniczymi. Szkoda wynosi około 6 tys. zł. W Rudzicy pow. Bielsko z nieustalonej przyczyny powstał pożar w domu Jana Raka. Spłonął dach i pewna ilość zboża znajdującego się na strychu. Szkoda wynosi ponad 1500 zł.

Sądowe echa strajku rolnego 6 ludowców skazano na więzienie.

Dwie z bogatego cyklu rozpraw o udział w strajku rolnym odbyły się wczoraj przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie. W pierwszej sprawie oskarżeni byli Wojciech Supta, Józef Kurka i Jan Klapka o to, że w czasie strajku rolnego w sierpniu ub. r. zorganizowali bojówki mające utrudnić dowożenie żywności do miast. Działalność tę mieli rozwinąć na terenie pow. myślenickiego.

W I. instancji skazani zostali Supta na 15

mies. więzienia, Górka na 1 rok, a Klatka na 9 miesięcy. Sąd Apelacyjny wyrok ten zatwierdził. Obrona zapowiedziała złożenie skargi kasacyjnej.

Drugi proces dotyczył Leona, Czesława i Wincentego braci Weisłów, również oskarżonych o rozstawianie straży na drogach w okresie strajku rolnego. Wszystkich trzech braci skazano na kary po 9 miesięcy więzienia, a Sąd Apelacyjny wyrok zatwierdził.

Szajka złodziejska i paserska przed sądem Nieudana kradzież lisów, piżmaków, tchórzy i wydr.

Na wokandzie Sądu Apelacyjnego karnego znalazła się dzisiaj sprawa szajki złodziejskiej i paserskiej, której dziełem była w dniu 14 stycznia br. kradzież w składzie futra Jakuba Bozesa i Barucha Szajaka, skąd zabrali 105 skórek lisich, baranków indyjskich, piżmaków, tchórzy i wydr, ogólnej wartości 2 tys. zł. O dokonanie tej kradzieży oskarżeni są Mieczysław Bożek i Stanisław Rybak,

o przechowywanie łupu — Henryk Florek, a o nabycie 3 skórek wartości 45 zł. Icek Moszkowicz, z zawodu tragarz.

Sąd Okręgowy skazał Borka na 3 lata więzienia, Rybaka na 1 rok, Florka na 8 mies. więzienia z zawieszeniem wykonania kary na 5 lat, a Moszkowicza na pół roku więzienia i grzywnę 50 zł. Wyrok Sądu Apelacyjnego zapadnie w godzinach popołudniowych.

Wspólnicy krwawego „Florka“ przed sądem Szajka Maruszczyki odpowiada za rabunki w Łęgu i Łagiewnikach

Sąd Okręgowy rozpatruje w dniu dzisiejszym sensacyjny proces wspólników straconego niedawno bandyty Nikifora Maruszczyki, a mianowicie: Michała Kramarza, Anastazji Mleczkowej i Anny Żyłowej. Akt oskarżenia zarzuca Kramarzowi dokonanie rabunku z bronią w ręku w mieszkaniu Władysława Bogińskiego w Łęgu pod Krakowem. Mleczkowa i Żyłowa oskarżone są o ukrywanie w swych mieszkaniach srebra stołowego zrabowanego przez Maruszczykę, a ponadto Żyłowej zarzuca się ukrywanie Maruszczyki przed policją w jej mieszkaniu przy ul. Skałwińskiej 13. Mleczkowa stoi również pod zarzutem udzielenia szajce Maruszczyki informacji o rodzinie Bruzdów i ich majątku w Łagiewnikach, których też następnie Maru-

szczyko wraz z Kramarzem ograbili.

Akt oskarżenia wymienia również jako oskarżonego Nikifora Maruszczykę, lecz z chwilą wykonania na nim egzekucji, sprawę przeciw niemu umorzono, a odnosny ustęp aktu oskarżenia skreślono.

Trybunałowi przewodniczy s. o. dr Bobilewicz. Wotują sędziowie dr Wsolek i dr Jeżowiecki.

Warto podkreślić, że również w dniu dzisiejszym odpowiadają przed Sądem Okr. w Wadowicach pozostali wspólnicy Maruszczyki i Kaszewiaka, a mianowicie: Sparzyński i Żbik. Proces wadowicki dotyczy rabunków i postrzelenia policjantów na terenie tamtejszego powiatu.

111 rozwodów w Gdańsku Rozbijanie rodzin polskich

Korespondent „Nowej Rzeczypospolitej“ do nosi z Gdańska: Sądy gdańskie są w tej chwili wprost zawałone sprawami rozwodowymi. — Interesuje to nas o tyle, że niestety — głównymi klientami w tych sprawach są Polacy, którzy ostatnio przeszli w szeregi narodowych socjalistów. Jako podstawowy powód skarg rozwodowych podawane są stereotypowo rozdzwinki pomiędzy małżonkami na tle wychowania dzieci oraz języka domowego. Okazuje się, że kobiety polskie nie chcą, mimo że ich mężowie przechodzili do hitlerowców, mówić w domu po niemiecku oraz oddawać dzieci do niemieckich szkół.

Dla sądów gdańskich powody te są najzupełniej wystarczające, przy czym jednak z reguły dzieci przysądzone są mężczyznom — względnie kierowane do domów wychowawczych, gdzie przechodzić muszą przeszkolenie

w duchu narodowo socjalistycznym.

Do chwili obecnej sądy gdańskie rozpatrzyły 111 takich spraw. Na marginesie tej przykroj dla Polaków sprawy trudno nie zrobić uwagi, że główną winę w tym ponosi chwiejna polityka polska w Wolnym Mieście oraz niefortunne posunięcia niektórych dygnitarzy polskich jak dr. Schiller na PKP lub hr. Komorowski w stoczni gdańskiej.

Zwracaliśmy już nieraz uwagę, że faworyzowanie Niemców w polskich instytucjach, prowadzi nieuchronnie do osłabienia polskiego elementu w Gdańsku. Pierwszym etapem, było przenoszenie dzieci ze szkół polskich do niemieckich, a obecnie przyszła kolej na rozbijanie rodziny polskiej. Wszystko to razem wzięte stawia istotnie Polonię gdańską w bardzo ciężkiej sytuacji.

Oszustwo w Tarnowskich Górach naraza Skarb Państwa na stratę 100 tys. zł.

Brygada Ochrony Skarbowej w Tarnowskich Górach w miesiącu kwietniu otrzymała poufne informacje, dotyczące tajemniczych manipulacji, jakie miały być przeprowadzane przez

zarząd fabryki mydła Łukasik w Tarnowskich Górach.

Na skutek poufnych wiadomości przystąpiono natychmiast do śledztwa. Obłożono

Młodzież wiejska u p. Wojewody

Wojewoda krakowski dr Tyimiński przyjął wczoraj delegację Okręgowego Związku Młodzieży Ludowej z kół w Czarnochowicach i Libertowie, której wręczył 100 zł. na dalszą pracę społeczną.

Zbrojny napad

Do mieszkania Michała Mugały w Brzyskaczu powiatu jasielskiego wtargnęło wczorajszej nocy przez okno trzech osobników, zamaskowanych i uzbrojonych w rewolwery. Pod groźbą użycia broni bandyci zmusili domowników do posłuszeństwa i splądrowali całe mieszkanie, znajdując zaledwie kwotę 6 zł., którą zrabowali. Po dokonaniu grabieży, złoczyńcy zbiegli. Policja wdrożyła za nimi pościg.

Potworna zbrodnia w Peroninie

Na przechodzącego w nocy drogą w Peroninie górala Franciszka Rządkosia napadł jakiś nieznany osobnik, który obdziałł go kołem po głowie, a gdy ogłuszony góral padł na ziemię, napastnik zasypał go gradem dalszych morderczych ciosów, tak długo, aż nieszczęsny wyzionął ducha. Morderca zbiegł. Zwłoki ofiary znaleziono dopiero nad ranem. Zawiadomiona o zabójstwie policja wdrożyła poszukiwania za mordercą.

Fala kradzieży mieszkaniowych

Udane „skoki“ złodziejskie na ul. Retoryka i Sienkiewicza

Do mieszkania nieobecnego w Krakowie dr Henryka Pawlikowskiego em. sędziego przy ul. Retoryka 23 dokonano zuchwałego włamania. Łupem złodziei padły liczne kosztowności, których dotychczas nie zdołano oszacować z powodu nieobecności właściciela. Drugiej kradzieży dokonano przy ul. Sienkiewicza 2, gdzie na szkodę Zygmunta Setkiewicza skradziono garderobę wartości 470 zł. W obu wypadkach sprawców kradzieży dotychczas nie wykryto.

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO

Piątek, godz. 8 wiecz.: „Jan“

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: „Ludzie z zaułka“ (Jean Gabin) i „Śmiertelni wrogowie“ (Keu Maynard).
APOLLO: „Naga prawda“ (Irena Dunne i Gary Grant).
ATLANTIC: „Pensjonarka“ (Deanna Dorbin) i „Wzgardzona“ (John Boles, Barbara Stanwyck).
LOPP: „Dla kobiety“ (Clark Gable, Myrna Loy) i „Noce egipskie“ (Eddie Cantor).
PROMIEN: „Znachor“ (K. Junosza-Stępowski).
MUZEUM: „Królowa dżungli“.
STELLA: „Łódź śmierci“.
ŚWIT: „Drapieżne małenstwo“.
SZTUKA: „Przekłeta“ (Imperio Argentina).
UCIECHA: „Robin Hood“ z Errolem Flynnem i Olivią de Havilland.
WANDA: „Profesor Wilczur“ (K. J. Stępowski, Barszczewska i inni).

księgi handlowe aresztem i poczęto badać pozycję za pozycją. Badanie ksiąg, jak również przeprowadzone dochodzenia potwierdziły wiarygodność informacji.

Manipulacje, godzące w interesy Skarbu Państwa polegały na tym, że firma Łukasik posiadała w Niemczech zaufanych przedstawicieli, za pośrednictwem których sprowadzała surowce potrzebne do produkcji mydła. Celem wykazania większych rozchodów firma Łukasik za otrzymywany towar świadomie płaćiła wyższe ceny od cen rynkowych, notowanych na giełdach. Różnica między ceną rynkową, a ceną płaconą przez firmę Łukasik dochodziła niejednokrotnie 40 procent.

Dochodzenia wykazały, że nadwyżka w księgach handlowych była jedynie fikcją, a rachunki wystawiane przez firmy zagraniczne były nierealne.

W niektórych wypadkach firma Łukasik otrzymywała czyste blankiety rachunkowe od dostawców, które następnie na miejscu wypełniała według własnego uznania.

Dochodzeniami objęto jedynie rok 1932 i 1933. Zbadane za te lata księgi wykazują około 100 tysięcy złotych ukrócen skarbowych. Po przednich lat nie badano ze względu na odnośne przepisy o przedawnieniu,

WIADOMOŚCI SPORTOWE

— a to pan zna?

Ciężkie czasy

Spotykają się dwaj kupcy.
— Widział pan już nowe dwudziestozłotówki?
— Jeszcze nie widziałem starych!

Co z takim zrobić

Przed okienkiem w jednym z towarzystw ubezpieczeniowych stoi klient. Twarz oklejona plastrami, ręka na temblaku, prawa stopa obandażowana.

— Co? — woła urzędnik. — Szósty wypadek samochodowy w ciągu tygodnia? Ależ, mój panie, panu powinni odebrać prawo jazdy!

— Pan wybacz, ale ja jestem przechodniem!...

Wdzięczność

— Wiesz Karolu — zwraca się pani mecenasowa do męża — moja krawcowa powiedziała, że nie uszyje mi więcej żadnej sukni, dopóki nie uregulujesz starego rachunku!

— Dobrze, że mi to mówisz. Zaraz wyślę do niej list z podziękowaniem!...

Z życia zwierząt

Na łące pasie się krowa i koń.
Nagle koń spostrzega leżącą w trawie rękawiczkę. Podnosi ją i z uprzejmym uśmiechem zwraca się do krowy:

— Szanowna pani zgubiła biustonosz!

Dziedziczność

— Czy pan wierzy w dziedziczność?
— Owszem. Dzięki niej jestem zamożnym człowiekiem.

Nauczycielka

Siedmioletni Jasio rozmawia z Zosią, młodszą o rok:

— Mamusia powiedziała, że naszą nauczycielkę musimy traktować tak, jakgdyby należała do rodziny...

— U nas to inaczej — mówi Zosia — my musimy być grzeczni wobec nauczycielki...

Przeszkoda

— Jestem okropnie traktowany przez młóich krewnych. Ach, gdybym mógł tę całą hołotę wydziedziczyć.

— Dlaczegoż pan tego nie czyni?

— Nie mam nic do pozostawienia w spadku.

Zadowolona

— Czy jesteś zadowolona ze swego nowego nauczyciela gry na fortepianie?

— Bardzo — całuje jak z nut

On i ona

Ona: Alcz nie możemy żyć wyłącznie miłością!

On: Dlaczegoż nie?! Jeżeli twój ojciec dostatecznie cię kocha!

Właśnie...

— Jakto, Marysia wypowiada?! Zupełnie tego nie mogę pojąć. Chyba Marysia nie może się skarżyć. Przecież zawsze traktowaliśmy Mary-

O DRUŻYNOWE MISTRZOSTWA BOKSERSKIE WARSZAWY

W nadchodzącą niedzielę 25 bm. rozegrany zostanie w Warszawie w gmachu Cyrku pierwszy w tym roku mecz bokserski o drużynowe mistrzostwo stolicy w klasie A. Walczyć będą drużyny Okęcia i Makabi. Składy obu drużyn w kolejności wag notujemy (na pierwszym miejscu — bokserzy Makabi):

Rundsztajn — Sobkowiak, Jakubowski — Tworek, Lewkowicz — Czortek, Rozenblum — Kozłowski, Szlaz — Bąkowski, Fuks — Woźniak, Neuding — Leoniak, Blum — Małkowski.

W sobotę i niedzielę rozegrane zostaną duże spotkania z cyklu walk bokserskich o drużynowe mistrzostwa Warszawy kl. B.

W sobotę walczyć będą: Czechowice II — Makabi II, Polonia II — Iskra.

W niedzielę odbędą się następujące mecze: Broń — Orkan, Skra — Fort Bema, Gwiazda — Warszawianka.

PIŁKARZE JUGOSŁAWII NA MECZ Z POLSKĄ

W piątek wieczorem przybędzie do Warszawy piłkarska reprezentacja Jugosławii, która w niedzielę w Warszawie walczyć ma z drużyną Polski.

W drużynie gości dominują gracze K. S. Gradińskiego, najlepszej drużyny w Jugosławii, najbardziej zaprawionej w spotkaniach międzynarodowych. Trio obronne: Glaser, Hügl i Matosic jest najlepsze w Jugosławii. Boczni pomocnicy Lechner i Kokotowic są starymi reprezentantami, a jedynie Jazbinsek jest graczem młodszym. W ataku Sipos na prawym skrzydle grał wiele lat w drużynach szwajcarskich i francuskich. Prawy łącznik Lesnik jest doskonałym strzelcem, środkowy Wolff ma doskonałą technikę, Antolkowic na lewym łączniku jest obecnie największą nadzieją piłkarstwa jugosłowiańskiego.

W meczach o puchar Króla Piotra Jugosławia pokonała już Polskę dwa razy w r. 1935 w Katowicach 3:2 i w r. 1936 w Białogrodzie 9:3. Ewentualne zwycięstwo w Warszawie oddałoby Jugosłowianom puchar na własność.

PIĘCIOBÓJ NOWOCZESNY O MISTRZOSTWO ARMII

W dniach 17—20 października w Warszawie odbędą się zawody w pięcioboju nowoczesnym o mistrzostwo armii.

Zawodnicy, którzy startować będą w pięcioboju, zgrupowani zostaną na obozie treningowym, zorganizowanym przez Związek Wojskowych Klubów Sportowych. Obóz mieść będzie miejsce na stadionie Wojska Polskiego.

DRUŻYNOWE MISTRZOSTWA BOKSERSKIE KRAKOWA

Terminarz meczów bokserskich o druży-

nowe mistrzostwo okr. krakowskiego w klasie A. przedstawia się następująco:

2. 10. Olsza — Makabi, 16. 10. Sokół — Wisła, 23. 10. Sokół — Olsza, 30. 10. Makabi — Wisła, 6. 11. Makabi — Sokół, 11. 11. Olsza — Wisła.

ZJAZD GWIAZDZISTY DO ZALESZCZYK

Lwowska delegatura Polskiego Touring - Clubu organizuje w dniu 2 października br. zjazd gwiazdzisty do Zaleszczyk na winobranie. Celem imprezy jest propaganda turystyki przez zapoznanie uczestników z pięknem szlaków ziemi wschodniej.

Udział w zjeździe mogą brać zrzeszeni i nierzeszeni, automobiliści i motocykliści. — Wybór trasy jest dowolny, długość trasy minimum 150 klm.

Start zawodników nastąpić może w dniu 1-szym października nie wcześniej jednak niż o godz. 10. Meta w Zaleszczykach otwarta będzie dnia 2 października w godzinach 8.30—10.

Zgłoszenia przyjmuje delegatura P. T. K. Lwów, ul. Halicka 19.

ZAPASNICY WŁOŚCY W POZNANIU

W dniu 2 października stolica Wielkopolski gościć będzie u siebie zapasniczą reprezentację Włoch, której ostatnio drużyna polska uległa w znacznym stosunku.

W międzyczasie zapasnicy polscy pilnie trenowali pod okiem trenerów i niewątpliwie zdołają się zrehabilitować w najbliższej walce, która rozegrana zostanie w cyrku poznańskim.

Z CAŁEGO ŚWIATA

W nadchodzącą niedzielę odbędą się w Grudziądzu zawody lekkoatletyczne, w których m. in. weźmie udział mistrzyni Europy Stanisława Walasiewiczówna.

Projektowany początkowo start na tych zawodach przedstawicielek zagranicy nie dojdzie do skutku.

* * *

W nadchodzącą niedzielę w Bukareszcie odbędzie się międzypaństwowy mecz piłkarski Niemcy — Rumunia. Zawody prowadzić będzie sędzia francuski — Capdeville.

* * *

W dniu 2 października w Sofii rozegrany zostanie międzypaństwowy mecz piłkarski Niemcy — Bułgaria.

* * *

Rozegrany został w Belfast międzypaństwowy mecz piłkarski Anglia — Irlandia. Zwyciężyła Anglia 8:2.

* * *

W drodze powrotnej z Dublinu piłkarska reprezentacja Szwajcarii rozegrała w Londynie mecz ze znanym klubem angielskim pierwszej ligi, Arsenalem.

W meczu zawodowcy angielscy zwyciężyli w stosunku 3:2.

Bestialstwo, barbarzyństwo i potworność

Jeden z dzienników lwowskich ogłasza następujący list, nadesłany do redakcji przez pewnego czytelnika:

Przypadkiem wpadło mi w oczy doniesienie ze Złoczowa do L. O. Z. następującej treści: W Złoczowie miała pojawić się wściekła, spęzysy rakaż wyłapał masę psów nie pokąsanych i zdrowych.

sie jak należąca do rodziny.

— Tak jest proszę pani, właśnie dlatego. Zupełnie mi to nie odpowiada.

Wykopano dół, ogłuszano połapane psy maczugą i wrzucano do dołu, jedne na drugie. Psy ogłuszone przychodziły do przytomności i z jękiem chciały się wydostać z pod ciężaru swych wół żywych towarzyszy. Na to jednak nie zważano, tylko wypełniono dół, posypano wapnem i... zasypiano ziemią żywe stworzenia! Pytamy się, gdzie żyjemy? Czy takie bestialstwo koliduje z kulturą kraju? — Wzywamy miarodajne czynniki, by zbadały tę sprawę i z całą surowością ukrały przestępców.

Leg. 810